**“Ne boj se, Pavel! Pred cesarja moraš in glej: Bog ti je dal v roke vse, ki so s teboj na ladji.”** (Apostolska dela 27, 24)
Dne 10. januarja 1844, zvečer

1 Zapišite, kar imate!
2 “In (Božji angel) je dejal: “Ne boj se, Pavel! Pred cesarja moraš in glej: Bog ti je dal v roke vse, ki so s teboj na ladji.”
3 Izbrali ste besedilo - tokrat to seveda ni osrednje -, temveč samo stransko sonce, kajti osrednja sonca so samo v Prerokih in v štirih evangelijih, v kolikor se slednji omejujejo le na opisovanje štirih blagovesti. Kar pa je zunaj tega,pa je bolj zgodovinsko - priložnostnega značaja in manj zadeva splošnost, marveč predvsem tista ožje izbrana okolja, v katerih se je dogajal zgodovinski del.
4 In prav zato je izbrano besedilo po svojem pomenu v sebi zaključena poslanica Pavlu, čeprav iz angelovih ust in zato ni, kar boste zlahka razumeli, osrednje -, temveč samo stransko - ali planetarno sonce.
5 Toda, ne glede na omenjeno, ima v sebi tudi nekaj duhovnega in zato sveti daleč naokoli; kajti velika razlika je ako neki angel govori *iz Gospoda,* ali iz Njega deluje ali kadar sam Gospod *govori ali deluje iz sebe.*
6 Na to vas je bilo potrebno spomniti, da boste znali spoštovati in jasno razlikovati Gospodove besede in Gospodovo delovanje od besed in dejanj angelov in blagovestnikov. In ker to sedaj veste, poglejmo, katera in kolikšna splošna svetloba za našo stvar je v začetem besedilu.
7 “Ne boj se Pavel”, je dejal angel, “kajti pred cesarja moraš!”, pove toliko kot: “Ne boj se, ti udejanjevalec Božje besede, kajti Gospod hoče, da te svet spozna v tvojem delovanju. In če te bo svet spoznal, ti bo sledil!” In v tem pristavku je obljuba o podarilu onih mož, ki so skupaj s Pavlom na ladji. Kajti pristavek pove, da bodo postali prav ti možje, tako kot Pavel sam, ne zgolj poslušalci, temveč pravi uresničevalci Božje besede.
8 Iz tega kratkega opisa tudi jasno sledi, da Gospod s tem ni hotel Pavlu namigniti, da naj bi prišel pred cesarja morda zato, da bi se pred njim izkazal kot neki slaven govornik ali igralec ali pa da mu je Gospod podaril može na ladji zato, da bi oblikoval iz njih govorniško ali gledališko skupino, ki bi igrala pod njegovim ravnateljstvom nemara pred rimskim cesarjem.
9 Gospod torej Pavlu njegovih tovarišev na ladji ni podaril za kakšen bleščeč posveten namen in jih tudi gotovo ni naredil za njegove tlačane, marveč je bilo darilo v tem, da je Gospod ogrel srca Pavlovih tovarišev na ladji z novo prižganim ognjem ljubezni, s pomočjo katerega so nato razumeli kratki Pavlov nauk in so torej pričeli delovati v skladu z njim.
10 Torej v živi pripadnosti Pavlovemu vzoru je bilo Gospodovo darilo Pavlu; in zato Pavel ni bil prisiljen nastopiti pred cesarjem kot neki učen modroslovec ali jezični doktor, marveč kot udejanjevalec dobrega in sicer s spričevalom celotnega ladijskega

moštva, ki ga je odločna Pavlova modrost obvarovala pred poginom, v dobro Rima in tudi cesarja.
11 Dodatno pa morete sedaj iz tega jasno razbrati, da pri tem, namreč pri Meni, niso potrebne govorance in ničevne obredniške predstave, da bi prispeli do resnične luči, temveč samo delovanje v skladu z Mojo besedo. Kajti, če bi bile pomembne mnoge besede, bi angel, katerega sem poslal Pavlu, mogel govoriti tri dni; *vendar je govoril le malo in Pavel je storil nato mnogo.* In to je bilo boljše, kakor da bi angel Pavlu mnogo govoril, Pavel pa bi nato storil bore malo.
12 Pri Meni se ne godi tako, kot pri vaših posvetnih odvetnikih, ki mnogo pisarijo in tudi mnogo govorijo. In ko so končno mnogo napisali in govorili, sledi za njihovo stranko iz vsega tega prav smešno malo koristnega.
13 In tako pri Meni tudi ne gre tako, kakor na svetu pri vaših pridigarjih, ki se vsakokrat derejo po debelo uro navzdol s svoje prižnice; ko pa je konec pridige in sami odidejo s prižnice takšni, da se dejansko tudi z enim prstom ne dotaknejo tistega, o čemer so pridigali in devet desetin poslušalcev odide iz hiše molitve, ne da bi si zapomnili vsaj treh besed iz vse pridige, medtem ko desetina poslušalcev, ki si je zapomnila del pridige, ob koncu meni: “Danes je pa spet prav lepo pridigal!”
14 Ako pa jih nekaj korakov iz hiše molitve sreča ubog, reven človek in jih zaprosi za vbogajme, potem dobi kot sad tako lepe pridige, če gre dobro, celo kar bakren krajcar, ki ga darovalec nemalokrat izbere z jeznim napenjanjem iz mošnje polne boljših kovancev; zgodi pa se tudi, da nagovorjeni reče ubogemu beraču:
“Bog pomagaj! Drugič dobiš; danes nimam nič drobiža pri sebi!”
15 Glejte, iz tega primera, ki je izbran iz življenja, boste najbrž dovolj razločno spoznali, kako sramotno majhno in neznatno je dejanje, ki sledi takšni neznanski pridigi. Mar ne bi bilo boljše, če bi obsegala pridiga samo nekaj besed, po katerih bi dal sam pridigar vzor svojim poslušalcem s pridigo v dejanju, kakor Pavel, kar bi kot vzor pripravilo veliko število njegovih poslušalcev k posnemanju, tako da bi smel Jaz enako povedati pridigarju: “Glej, vse, ki so tukaj v tej hiši sem ti podaril, ker si iz njih s tvojim dejanjem naredil uresničevalce Moje besede.”
16 Seveda je zapisano, da naj se dela dobro na skrivaj. To je tudi pravilno in resnično. Kjer gre samo za podporo, naj bo dejanje skrito; kjer pa bodi dejanje *nauk,* tam ne smemo postaviti luči pod mernik, temveč je potrebno postaviti Pavla pred cesarja. In kdor uči z dejanjem, temu naj bodo podarjeni tisti, ki jih je s svojim dejanjem prebudil!
17 Ako pa kdo s pregovarjanjem pripravi nekoga k dobremu dejanju, potem ostane običajno samo pri tem dejanju; in komaj bi storil naslednje dejanje, spada

zraven zopet na metre dolg govor, za kar vidite zgovorne primere v številnih pozivih k dobrodelni dejavnosti.
18 Kadar pa v kakšnem časopisu kak ugleden tržni kričač, običajno v skladu z uradno prošnjo, objavi takšen dobrodelni poziv, takrat temu mnogi pritegnejo zato, da bi objavili tudi njihova imena v časopisu in da bi vsaj najbližja javna uprava ugodno ocenila takšne dobrotnike. - Toda iz resnične ljubezni ne stori nihče nič. In ko je poziv enkrat izzvenel, ne zakikirika noben petelin več zaradi tistih ubožcev, za katere je veljal poziv.
19 Naj bi takšne dobrodelneže podaril tistemu, ki je objavil poziv? Oh, ne! Tako malo se ga tičejo, kakor vas središče tistega sonca, ki bo prej minilo, preden bo njegova svetloba dosegla vašo Zemljo.
20 Menim, da je tudi luč tega stranskega sonca dovolj jasna; kdor jo bo uporabljal, bo nagrajen z osrednjim soncem. Toda brez ozira na to jasnost, gremo ponovno k naslednjemu osrednjemu soncu!

Jakob Lorber
Pojasnila svetopisemskih besedil